

KAYIP DAĞCININ DÜŞLERİ

Ali Göçer

GÜNLÜK

ALİ GÖÇER

1956 yılında Gaziantep/İslahiye'de doğdu. İlkokulu İslahiye'de, ortaöğrenimini K. Maraş'ta, İşletme Fakültesi'ni Erzurum'da tamamladı (1977).

İlk yazı ve şiirleri Ankara'da Nuri Pakdil yönetiminde çıkan Edebiyat dergisinde yayımlandı (1976).

Yedi İklim ve Hece dergileri'nin kurucuları arasında yer aldı.

1986'da yazmaya başlağı Morgta Bir İnsan Sıcaklığı ile oyun yazarlığı başladı. 1998'de İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatroları'nda 'Bir Gece Bekçisi Daha' adlı oyunu sahnelendi.

ESERLERİ:

ŞİİR

Gözlerinde Kitap Yankısı (Edebiyat Dergisi Yayınları, 1981)

Yüzün Tarihi (Yedi İklim Yayınları, 1989)

DENEME

Sanat ve İntihar (Öncü Kitap, Türkiye Yazarlar Birliği 1991 yılı Deneme Ödülü)

Kara Yazılar (Yedi İklim Yayınları, 1995)

Başkaldırının Boyutları (Hece Yayınları, 1999)

Kayıp Dağcının Düşleri (İz Yayıncılık, 2000)

OYUN

Morgta Bir İnsan Sıcaklığı (Yedi İklim Yayınları, 1995)

Sığınak (Yedi İklim Yayınları, 1996)

Bir Gece Bekçisi Daha (1995)

Sandık Odası (1995)

Sığınak (1996)

SENARYO

Sıcaktı ve Üşüyorlardı (Kombassan Vakfı Özel Ödülü, 2000)

Kayıp Dağcınının Düşleri

Ali GÖÇER

Kayıp Dağcının Düşleri

•

Cümle Yayınları: 22

Günlük Dizisi: 4

•

Yayın Yönetmeni: Muhsin METE

•

Teknik Hazırlık

Kelime Yayıncılık

•

Kapak ve Sayfa Tasarımı

Sarakusta

www.sarakusta.com.tr

•

© *Bu kitabın tüm yayın hakları, yazarıyla yapılan sözleşme gereğince,*

Kelime Yayıncılık'a aittir.

Birinci Baskı, İz Yayıncılık, 2000

İkinci Baskı, Eylül 2015

•

ISBN: 978-605-9147-08-8

•

Yönetim Adresi

Kelime Yayıncılık Reklam Tic. Ltd. Şti.

Reşit Galip Cad. Hatır Sok. No: 23/2 G.O.P / ANKARA

Telefon: (0312) 437 08 85 - 437 08 86

Faks: (0312) 437 08 87

e-posta: bilgi@kelimeyayincilik.com

web: www.cumleyayinlari.com

•

Baskı

Dumat Ofset

Bahçekapı Mah. 2477 Sokak No: 6 Şaşmaz - Etimesgut / ANKARA

Telefon: (0312) 278 82 00 pbx

Faks: (0312) 278 82 30

web: dumat@dumat.com.tr

Cümle Yayınları, Kelime Yayıncılık'ın tescilli markasıdır.

İçindekiler

Sunu: Gezginlik bir bilgeliktir	7
Aladağlarda arya dinlemek	9
Kaçkarlarda düş görmek	39
Hasan Dağı: Aslında herkesin dağı	71
Erciyes: Es be narin dağım es	93
Sonsuzu çoğaltmak	110
Her şairin bir dağı vardır	123
Bir Dağcının yol düşleri	137
Ağrı Dağı'nda ezan okumak	153

kesik parmaklarıyla
hâlâ zirvelere tırmanan
romantik dağcılara..

Sunu

(gezginlik bir bilgeliktir)

Varlığımın gövdeme sığmadığı bir sırada yürüdüm dağlara doğru.

Biliyorum ki, dağlardan da öte bir dağ var.

Somut mekânlar olan yüksek dağlara çıktığımda içime gelip oturacaktı o öte dağlar. Dağ bende giderek bir macera olmanın ötesine geçecek ve iç serüvene dönüşecekti.

Somut mekânlar olarak yaşadığım dağları seviyordum. Ülkemin ve dünyanın tüm dağcıları gibi bundan haz alıyordum. Oysa dağ bir imgeydi bende. Ve ben o imgenin peşine düşüyordum. Ta yüreğimin derinliklerinde duyduğum bir yankıydı. Kıyısından başladığım dağ serüveni giderek önümde açılan sonsuz bir sayfaya dönüşüyordu.

Sonra bir zaman geldi: Bir yılki atının yelesinden akan rüzgâr gibi kapıp koyuverdim kendimi dağlara ve gerçek dağlarla imgeyi karıştırır oldum.

Şairim. Bu dünyanın yabancısıyım. Ve yitirdiğim iklimi arıyorum. Kirlenmemiş olarak kalabilen bu dağlarda bulurum belki benliğimi diye aranır dururum.

Ben yitik rüyamın peşindeyim.

Âdem'in yeryüzüne ayak bastığında daha dünyalılaşmamışken, ayaklarından bir elektrik akımı gibi toprağa geçen özülke kokusunu arıyorum.

Nuh'un, gemisinden çıktığında âdeta öte dünya duyguları taşıyan gövdesinden toprağa aktardığı şükrü arıyorum.

Musa'nın Tur Dağı'nda, nurdan gözleri kamaştığında nura dönen gövdesinden toprağa akan yitikülke özlemini arıyorum.

Efendimiz'in Hıra Dağı'nda vecd içinde kayaları nura dönüştüren teslimiyetini arıyorum.

Ben dağlarda yitik ülkemi arıyorum.

Ben dağlarda benliğimi arıyorum.

Ben dağlarda rüyamı arıyorum.

Ben varoluşum için yitirdiğim tanımını arıyorum.

Aladağlarda Arya Dinlemek

Kayıp Dağcının Düşleri

Bu, yaman bir yürüyüş olacak ıssız dağlarda.
Çocukluğumda bıraktığım düşleri bulacağım belki orada.

Yamaçlarda, kayaların arasından çıkan buz gibi bir su isterim.

Mavinin üstüne çizilmiş beyaz bulutlar isterim.

Dağ rüzgârı şimşir tarak gibi saçlarımın arasından aksın isterim.

Tanrı iyiliğini versin. Dağlara merhaba dediğinde ses alamayasın da, merhaba ey insan diye kendin yanıtlayasın kendini.

Ay ışığı bulaşsın saçlarına, çağlayanlar aksın düşlerine, üstüm başım ıslandı diye sıçrayıp kalkasın uykundan.

Kent mezarlığından çıkıp, yıkanmak göğün mavilerinde, Hakikatin dili sükûn, kuşanınca dağlarda,

Ey uçarı gönül, değil mi ki bütün yollar çıkıyor kente.
Göğün altında öylece yatan serin göllere dokunmak isterim.

Renk renk çiçeklerin sulara doğru eğildiğini görmek isterim.

Zirveye çıktığımda mis gibi Yemen kokan bir kahve isterim.

Tanrı iyiliğini versin. Düşünüp düşünüp de bir türlü aklına gelmeyen bir şiiri anımsayıveresin.

Zirveye kurduğun çadırının kıyısında çakallar ulurken gece, bir arya çalıp susturasın onları.

‘biz artık dağımıza... anneciğim...’ (C. Zarifoğlu)

Düş kurmaya hazır yüreğim sıkıştırıyor beni. Gövdemi taktım yüreğimin peşine yürü be insanoğlu dedim doğru Aladağlar’a.

İçte Bir Serüven

Her insanın içinde uyuyan bir gezgin yatar. Bu, yol heyecanıdır, macera duygusudur, keşif tutkusudur. Yeni yerler görmek, yeni insanlar, yeni kültürler tanımak ve hayret etmek isteriz. Sıradan yaşamımızın dışına çıkıp hayret etmek isteriz, görmeyi beklemediğimiz bir durum ve manzara karşısında. ‘Tecessüs’ ve ‘macera tutkusu’ insanlığın gelişimini sağlayan en başat etkenlerden değil mi? Bir gün uygun koşulları yakaladığımızda, içimizde uyuyan gezgin uyanır ve bizi bilmediğimiz yerlere atar. Belki tehlikeler atlatırız, belki güçlüklerle karşılaşırız,

ama sıradan yaşamımızın dışında kimi farklılıklar yaşamak, şaşırarak yine de mutlu eder bizi.

Çocukluğumu geçirdiğim dağlar tüm gençlik yıllarımda sürekli içimde kıpırdayıp duran bir özlem hâline dönüşmüştü.

Gittikçe büyüyen bir düşüfkümü kaplıyordu:

Dağ ve özgürlük. Bir gün koşullar oluştu, içimdeki gezgin ayağa kalktı ve beni dağlara doğru sürükledi.

Dağ ve özgürlüğün birbiriyle örtüşen bir yanı var bende. Kentte, sıkışan, sınırlarla alanı daraltılan, kuşatma altındaki insan bu basınca karşı bir gün bir yarma yapıp açtığı kanaldan kendini dağlara vurabilir. İşte o noktada dağlar özgürlük demektir. Orada sınırlar yoktur. Sınır ancak insanın kendisidir dağda.

Dağlara çıkarız içimiz uzar. İçimizin uzayında yeni bir dünya keşfederiz.

Atamız Âdem'le başlamıştı yolculuğumuz. Genlerimizde Âdem'in geni yok mu? Öyleyse içimizde yankılanıp duran çağrı yitik bir ülkenin çağrısıdır. Biz bir gün sıkılıp da ayağa kalktığımızda ve yönümüzü dağlara, ormana doğru çevirip yürüdüğümüzde, yürümek istediğimizde, bilin ki içimizdeki yitik cennetin yankısını duymuş onun peşine düşmüşüzdür. O çağrı hep vardır. Biz kent denen karmaşada onun sesini duymayız çoğu kez. Ama kulaklarını açanlar, kulaklarını kendi iç dünyalarının yankısına açanlar duyuverirler hemen ve ayağa kalkarlar. Bu çağrı özgürlüğün çağrısıdır. Bu çağrı yitirdiğimiz cen-

netin kokusudur. Biz yeryüzü sürgünlüğümüzde durup durup hep o çağrıyı yaşarız. Çoğu kez ayırımında olmasak da hep o çağrıya yanıt ararız. Atamız Âdem yeryüzüne ayak bastığında sürekli yürüdü ve aradı hem Havva'sını hem de yitirdiği cenneti.

Aramakla yakarmak at başı gider Âdem'in yaşamında. Havva'sını bulup cennete geri dönmek için yakarır. O, biz çocukları için de yakarır, bağışlanmamız ve yitirdiğimiz cennete geri dönmemiz için. O'nda yakarmak; özgürlüktür.

Mutlak güçten, mutlak merhametten, mutlak şefkatten, mutlak bağışlayıcı olan Tanrı'ya teslimiyetten başka özgürlük mü olurmuş? Atamız Âdem de onu yaptı.

Şunu da belirtmeliyim: Gezgincilik bir imgedir, dağ bir imgedir. Özgürlük arayan dağa yönelir gibi bir savın peşinde değilim. Dağ da, özgürlük arama çabası da, gezgincilik de insanın kendisiyle ilgili bir durumdur. Kentin ortasında da içimizdeki dağlara tırmanabilir, yolculuklara çıkabiliriz. Gerçek dağ yalnızca içimizde haykırıp duran kendimizi aşma duygusuna görsel bir karşılıktır.

Geniş anlamda gezgincilik; özgürlüğü arama çabası, kendimizi arama çabası, yitirdiğimiz cenneti arama çabasından başka ne olabilir?

İçimdeki gezgine merhaba diyorum, haydi yürü, ey belirsizlik, senin peşindeyim.

Ve başlıyorum Aladağlar için hazırlığa.

7 Ağustos 1998

Mizaç olarak çok dışa açık bir insan değilim. Hemen kaynaşamam İnsanlarla. Frekanslarımız tutup da ısınabilirim karşımdakine bütün dostluk duygularımı veririm. Bunun için zaman gerekli. Tanışır tanışmaz kaynaşıveren insanlardan değilim. Hele hele otobüs yolculuklarında yanıma oturan bir insanın hemen yaşam öyküsünden, askerlik anılarından söz etmeye başlaması müthiş tedirgin eder beni. Çoğu kez de uyuma numarasına yatar böylece yanımdakinin çok konuşmasını önler, beni hiç mi hiç ilgilendirmeyecek bir yığın kişisel anılarını dinlemekten korurum kendimi. Oysa bu kez başkaydı. Hiç tanımadığım bir insanla Sapanca otoyol gişelerinde (Birkaç gündür Sapanca'daydım) buluşup, O'nun aracıyla Aladağlar'a gidecektik. Dağ tutkusu, henüz birbirimizi tanımıyor olmamıza karşın, önemli bir asgari müşterek olarak birleştirmişti bizi. Birbirimizden sıkılabileceğimizi hiç düşünmemiştim. Yol arkadaşım Ali Rıza Bey'i sonradan tanıdığımda, O'nun da benimle yaklaşık duyguları paylaştığını görecektim. Mizaç olarak da benzeşiyorduk. Ali Rıza Bey bir tıp doktoruydu.

Doğanın ilginç bir özelliği var: Farklılıkları en aza indirgeyebiliyor. Doğa, kendi güzelliği, kendi ıssızlığı, kendi mistisizmi karşısında insanların farklılıklarını önemsizleştiriyor, insanı kuşatıyor, içten ve dıştan. Özellikle dağlarla insanın akraba bir yanı var. Bir bakıma dağların selefti sayılır insanoğlu. Hani dağlar kabul etmemişti de, insanoğlu üslenmişti ya yükü; SORUMLULUĞU; ta ötelerde, öte zamanlarda.

Ali Rıza Bey ile gişelerde bulduğumuzda birbirimize yabancılık çekmeden hemen kaynaştık. Hemen konuşmaya, sırlarımızı paylaşmaya başladık.. Yolda zamanın nasıl geçtiğinin farkına bile varmadık.

İlk görsel şöleni Haymana ovasında yaşadık. Aracımızı yol kıyısında bir alana çektiğimizde grup vaktine girmiştik. Güneş, ovanın büyüleyici derinliğinde batarken doktorun hazırladığı usta işi çayı içtik kana kana. Bu doğa âşığı çılgın adamın minibüsü, bir evde bulunabilecek her türlü araç- gereçle donatılmış durumda: Karyola, koltuk, yemek masası, 4 sandalye, mutfak dolabı, lavabo, ocak, ev tüpü, yedek tüp, müzik seti, ayrıca kaset çalar radyo, profesyonel 2 adet fotoğraf makinası. Ayrıca çadır, uyku tulumu ve mat. Saymadıklarım da var.

Aksaray'a geldiğimizde gece olmuştu. Yarın Demirkazık kampında olmamız gerek. O yüzden ıvencelik yapmamıza gerek yoktu. Aksaray'da geceledik.

Ali Rıza Bey aracında yattı. Ben o gece için bir motele yerleştim. Bir yerleşim bölgesinde çadırda, uyku tulumunda yatmak fazla abartı olur gibi geldi bana.

Akşamın loşluğu ve sabahın aydınlığı iki eski çağ şövalyesi gibi atışıp duruyordu odamın aynalarında. Gecenin bu iki yüzüne bakıp daha çok yarını düşünüyordum.

İçte Bir Serüven

Zindanımı yanıma alarak gidiyorum dağlara. Hiç istemiyorum bunu, ne var ki, bir bakteri gibi yapışmış beynime, benimle geliyor.

Zindan ve saray, birbirinin içinde duran ay.

Hangisini hissedersen onu yaşarsın. Ya özgürlük, sarayında kuşlar gibi yeğnidir yüreğin ya da zindanda karabasanlar görürsün.. Ama insandır, isterse zindanına ay'ı konuk edip saray ferahlığı yaşayabilir, ya da sarayı zindan edebilir kendine.

Özgürlük kanatlarını açmış bir kuştur sınır istemez.
 Özgürlük bütündür parçalanamaz,
 Özgürlük doğal bir hakediştir verilemez
 Özgürlük doyumsuzdur ulaşılanla yetinemez,
 Özgürlük sürekli ister ve süreklilik ister.

8 Ağustos 1998

İşte Aladağlar'ın karşısındayız. Bir düşü yaşamaya adım adım yaklaşıyoruz. Doktorun minibüsüyle Demirkazık Köyü'ne girdiğimizde bizi ilk karşılayan manzara, seke seke akan bir su oldu. Köyün içinden akıp gidiyordu pırl pırl. Ayaklarımızı ancak 10 saniye içinde tutabildiğimiz bu su dağdan bir mesaj gibi karşılamıştı bizi.

Kampımızı Demirkazık Köyü'nün üst tarafındaki dağ evi yanına kurduk. Köy çevresinde günlük gezilerimizi yaptıktan sonra akşam yemeğinde üzüm, karpuz ve peynir yedik. Doktorun yaptığı enfes çaydan içtik bardak bardak. Bizim doktor aynı zamanda emekli yarbay, amatör doğa fotoğrafçısı, doğa âşığı bir entelektüel. Bir hayal ürünü olan aracını evden daha konforlu olarak döşemiş ve yüreğini kattığı aracıyla o dağ senin bu dağ benim dolaşıp duruyor fırsat buldukça. Birlikte olacağımız bir hafta içinde bu kadar uyuşabildiğim ender insanlardan